A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (harmadik tanács)

2015. március 10.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke — Védjegyek — 2008/95/EK irányelv — Az 5. cikk (1) bekezdése — A »harmadik személy« fogalma — A későbbi védjegy jogosultja”

A C-491/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid (Spanyolország) a Bírósághoz 2014. november 5-én érkezett, 2014. március 26-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Rosa dels Vents Assessoria SL**

és

az **U Hostels Albergues Juveniles SL**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a Bíróság eljárási szabályzata 99. cikkének megfelelően indokolt végzéssel kerül sor,

meghozta a következő

Végzést

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.) 5. cikke (1) bekezdése d) pontjának értelmezésére irányul.

* Az eljárás nyelve: spanyol.

2 E kérelmet a Rosa dels Vents Assessoria SL (a továbbiakban: Rosa dels Vents) és az U Hostels Albergues Juveniles SL (a továbbiakban: U Hostels) között Rosa dels Vents által védjegyjogosulti minőségében azon későbbi védjegy U Hostels általi használatának megtiltására, abbahagyására és az azzal való felhagyásra való kötelezés érdekében benyújtott kereset tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, amelynek az U Hostels a jogosultja.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2008/95 irányelv 4. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, illetve a védjegy törlésének van helye, ha

a) a megjelölés egy korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) a megjelölést a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt a fogyasztók a korábbi védjeggyel összetéveszthetik; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »korábbi védjegy«:

a) […] olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a védjegy lajstromozására irányuló bejelentés megtételének napja […],

[…]”.

4 Az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”

5 Az említett irányelv 9. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Ha a 4. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy jogosultja a tagállamban öt egymást követő éven át eltűrte az abban a tagállamban lajstromozott későbbi védjegy használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használata ellen olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve ha a későbbi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.”

6 A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) 8. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha:

a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »korábbi védjegy«:

a) […] olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja […],

[…]”.

7 E rendelet 9. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ:

a) a közösségi védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a közösségi védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a közösségi védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;

[…]”.

8 Az említett rendelet 53. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A közösségi védjegyet a [Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)] benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell

a) 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (5) bekezdésében megállapított feltételek;

[…]”.

9 Ugyanezen rendelet 54. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ha a közösségi védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltűrte egy későbbi közösségi védjegynek a Közösségben történő használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használata ellen olyan áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, amelyekkel kapcsolatban a későbbi védjegyet használták, kivéve ha a későbbi közösségi védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra”.

A spanyol jog

10 A védjegyekről szóló 2001. december 7-i 17/2001. sz. törvény (Ley 17/2001 de Marcas, BOE nº 294, 2001. december 8.) (a továbbiakban: védjegytörvény) 34. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„[A] lajstromozott védjegy jogosultja felléphet olyan harmadik személyekkel szemben, akik engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használnak:

a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[…]”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 2013. március 20-án a Rosa dels Vents keresetet nyújtott be az U Hostels ellen a Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid előtt az U Hostels azon „uh” szóelem stilizált megjelenítését tartalmazó 3058294. sz. nemzeti szó- és ábrás védjegy U Hostels általi használatának megtiltása, abbahagyása és azzal való felhagyás érdekében, amelynek az U Hostels a jogosultja. E védjegynek az U Hostels általi fent említett használata sérti a Rosa dels Vents-t azon két korábbi védjegy, azaz a 3049232. és 3049402. sz. nemzeti szó- és ábrás védjegy alapján megillető jogokat, amelyeknek az utóbbi jogosultja.

12 Az U Hostels az alapeljárás keretében ellenkérelmében megjegyzi, hogy a Rosa dels Vents nem nyújtott be kérelmet az említett 3058294. sz. nemzeti védjegy (a továbbiakban: későbbi védjegy) törlése iránt. Következésképpen a kereset elutasítását kérte.

13 A Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid megállapítja, hogy a Tribunal Supremo (Spanyolország) ítélkezési gyakorlata szerint az a kereset, amellyel valamely védjegy jogosultja fellép olyan későbbi védjegynek valamely harmadik személy általi használatával szemben, amelynek e harmadik személy a jogosultja, nem fogadható el, ha nem nyújt keresetet az említett későbbi védjegy törlése iránt.

14 Ezen ítélkezési gyakorlat azonban, amely a lajstromozás által biztosított immunitás elvén, nem pedig az elsőbbség elvén alapul, nem felel meg a Bíróság ítélkezési gyakorlatának, amely az elsőbbség elvén alapul azon helyzetek tekintetében, amelyekben a közösségi védjegy jogosultja fellép olyan későbbi közösségi védjegy harmadik személy általi használatával szemben, amelynek e harmadik személy a jogosultja. Fédération Cynologique Internationale ítéletében (C-561/11, EU:C:2013:91) ugyanis a Bíróság a Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante y nº 1 de Marca Comunitaria által feltett előzetes

döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adott válaszában kimondta, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata harmadik személyeknek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

15 A Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid arra kíván választ kapni, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének ezen értelmezését át kell-e ültetni a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésére. Előadja, hogy noha ez utóbbi rendelkezés szövege lényegében megfelel az előbbi szövegének, abból nem következik szükségszerűen, hogy az előbbi rendelkezésnek a Fédération Cynologique Internationale ítéletben (EU:C:2013:91) a Bíróság által adott értelmezése analógia útján a másodikra is alkalmazandó.

16 Az említett ítélkezési gyakorlat egyébiránt pontosítja, hogy a védjegytörvény 34. cikkének (2) bekezdése tartalmazza a „felléphet olyan harmadik személyekkel szemben” („prohibir que los terceros”) kifejezést, amely tehát nem felel meg pontosan a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében, valamint a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében szereplő „bárkivel szemben felléphet” („prohibir a cualquier tercero”) kifejezésnek. Az említett nemzeti jogi rendelkezés tehát a 2008/95 irányelv 5. cikke (1) bekezdése hiányos végrehajtásának minősíthető, ami felveti az említett irányelvvel összhangban való értelmezésének kérdését.

17 E körülmények között a Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Madrid felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2008/95] irányelv 5. cikkének (1) bekezdését, hogy a közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata bármely harmadik személynek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre is, aki valamely későbbi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

18 A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke értelmében, ha az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.

19 A jelen előzetes döntéshozatalra utalás keretében e rendelkezést kell alkalmazni.

20 A Fédération Cynologique Internationale ítéletben (EU:C:2013:91) a Bíróság kimondta, hogy a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy a közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata harmadik személyeknek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

21 A Bíróság ezen értelmezését az alábbi megfontolásokra alapította:

„(33)
Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a [207/2009] rendelet 9. cikkének (1) bekezdése nem tesz különbséget aszerint, hogy a harmadik személy közösségi védjegy jogosultja-e, vagy sem. Így e

rendelkezés értelmében a közösségi védjegy jogosultjának kizárólagos joga van arra, hogy „harmadik személyekkel” szemben fellépjen a védjegyét esetlegesen sértő megjelölésnek gazdasági tevékenység körében az engedélye nélkül történő használatával szemben. […].

(34) Tekintetbe kell venni továbbá [e] rendelet belenyugvásról szóló 54. cikkét, amelynek értelmében „[h]a közösségi védjegy jogosultja öt egymást követő éven át eltűrte egy későbbi közösségi védjegynek a […] használatát, […] a továbbiakban […] nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használata ellen”.

(35) E rendelkezés szövegéből az következik, hogy a belenyugvás megvalósulását megelőzően a közösségi védjegy jogosultja kérheti az OHIM előtt egy későbbi közösségi védjegy törlését, illetve ennek használata ellen felléphet egy közösségi védjegybíróság előtt benyújtott védjegybitorlási kereset útján.

(36) Rá kell mutatni végezetül, hogy sem a [207/2009] rendeletnek a közösségi védjegyoltalom korlátairól szóló 12. cikke, sem ugyanezen rendelet bármely más rendelkezése nem írja elő a közösségi védjegy jogosultja kizárólagos jogának olyan harmadik személyek javára történő kifejezett korlátozását, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja.

(37) Ekként [e] rendelet 9. cikkének (1) bekezdéséből és a rendelet általános rendszeréből az következik, hogy a közösségi védjegy jogosultjának lehetősége kell legyen arra, hogy e védjegy használatát megtilthassa valamely későbbi közösségi védjegy jogosultjának.

(38) Ezt a megállapítást nem teszi kétségessé az a körülmény, hogy valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja ugyancsak kizárólagos joggal rendelkezik [az említett] rendelet 9. cikke (1) bekezdésének értelmében.

(39) E tekintetben meg kell állapítani, hogy […] a E tekintetben meg kell állapítani, hogy, miként arra észrevételeiben az Európai Bizottság is hivatkozott, a rendelet rendelkezéseit az elsőbbség elvére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében a korábbi közösségi védjegy oltalma elsőbbséget élvez a későbbi közösségi védjeggyel szemben rendelet rendelkezéseit az elsőbbség elvére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében a korábbi közösségi védjegy oltalma elsőbbséget élvez a későbbi közösségi védjeggyel szemben […].

(40) Ugyanis többek között [e] rendelet 8. cikkének (1) bekezdéséből és 53. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy két védjegy ütközése esetén az elsőként lajstromozott védjegyről vélelmezendő, hogy előbb teljesíti a lajstromozásához előírt feltételeket, mint a másodikként lajstromozott védjegy.

[…]

(49) Hangsúlyozni kell mindent összevetve a védjegy alapvető rendeltetése megőrzésének szükségességét, amely abban áll, hogy garantálja a fogyasztók számára az áruk származását (a C-206/01. sz., Arsenal Football Club ügyben 2002. november 12-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10273. o.] 51. pontja).

(50) E vonatkozásban a Bíróság már több alkalommal kimondta, hogy a [207/2009] rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt kizárólagos jog biztosításának célja az, hogy lehetővé tegye a jogosult számára különös jogosulti érdekeinek védelmét, azaz annak biztosítását, hogy a védjegy betölthesse rendeltetését (lásd a C-236/08-C-238/08. sz., Google France és Google egyesített ügyekben 2010. március 23-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-2417. o.] 75. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

(51) Márpedig, […] ha valamely korábbi közösségi védjegy jogosultjának ahhoz, hogy megtilthassa harmadik személyeknek egy, a védjegyének rendeltetését sértő megjelölés használatát, meg kellene várnia azon későbbi közösségi védjegy törlését, amelynek a harmadik személy a jogosultja, a számára a rendelet 9. cikkének (1) bekezdése által biztosított oltalom jelentős mértékben gyengülne.”

22 A közösségi védjegy által biztosított kizárólagos jog tartalmára vonatkozó fenti megfontolások jelentőséggel bírnak az azon védjegyek által biztosított kizárólagos jog tartalmának értelmezése céljából, amelyeket valamely tagállamban vagy a Benelux Védjegyhivatalnál lajstromoztak, és amelyek a tagállamok bármelyikére kiterjedő hatályú nemzetközi lajstromozás tárgyát képezik, ahogyan azt a 2008/95 irányelv harmonizálta.

23 Ugyanis először is a 207/2009 rendelet 9. cikkének (1) bekezdéséhez hasonlóan a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése kizárólagos jogot biztosít a lajstromozott védjegy jogosultjának arra, hogy „bárkivel” szemben fellépjen a védjegyét esetlegesen sértő megjelölésnek gazdasági tevékenység körében az engedélye nélkül történő használatával szemben. E tekintetben az említett rendelkezések nem tesznek különbséget aszerint, hogy a harmadik személyek jogosultjai-e valamely védjegynek, vagy sem.

24 Az olyan nemzeti szabályozást, mint a védjegytörvény 34. cikkének (2) bekezdése, amely anélkül, hogy szó szerint átvenné a 2008/95 irányelv vagy a 207/2009 rendelet szövegét a tekintetben, hogy „bárkivel” szemben fel lehet lépni a lajstromozott védjegyet esetlegesen sértő megjelölésnek gazdasági tevékenység körében a jogosult engedélye nélkül történő használatával szemben, „harmadik személyeknek” megtiltja az ilyen használatot, úgy kell tekinteni, mint amelynek szövege hasonló a szóban forgó európai uniós aktusok szövegéhez. A kérdést előterjesztő bíróság feladata a védjegytörvény 34. cikke (2) bekezdésének olyan alkalmazása, amely összhangban van a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével, ahogyan az utóbbit a Bíróság értelmezte.

25 Ezt követően a 207/2009 rendelet 54. cikkéhez hasonlóan a 2008/95 irányelv 9. cikke úgy rendelkezik, hogy „[h]a a […] korábbi védjegy jogosultja […] öt egymást követő éven át eltűrte [a] lajstromozott későbbi védjegy használatát, noha tudomása volt e használatról, a továbbiakban korábbi védjegyére hivatkozva nem kérheti e későbbi védjegy törlését, továbbá nem léphet fel a későbbi védjegy használata ellen”. E rendelkezés szövegéből következik, hogy a belenyugvás megvalósulását megelőzően a védjegyjogosult kérheti valamely későbbi védjegy törlését, illetve védjegybitorlási kereset útján felléphet annak használata ellen.

26 Rá kell mutatni végezetül, hogy a 207/2009 rendelethez hasonlóan a 2008/95 irányelv egyik rendelkezése sem írja elő a védjegyjogosult kizárólagos jogának olyan harmadik személyek javára történő kifejezett korlátozását, akik valamely későbbi közösségi védjegy jogosultjai.

27 Ennek megfelelően a 2008/95 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének szövegéből és annak általános rendszeréből következik, hogy a benne szereplő feltételek mellett a védjegyjogosultnak lehetősége kell legyen arra, hogy e védjegy használatát megtilthassa valamely későbbi közösségi védjegy jogosultjának.

28 Ezt a megállapítást nem teszi kétségessé az a körülmény, hogy valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja ugyancsak kizárólagos joggal rendelkezik a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében kimondott szabály értelmében.

29 Ugyanazon okból ugyanis, mint amely a Fédération Cynologique Internationale ítélet (EU:C:2013:91) 39. és 40. pontjában szerepel, a 2008/95 irányelv rendelkezéseit az elsőbbség elvére figyelemmel kell értelmezni, amelynek értelmében a korábbi védjegy oltalma elsőbbséget élvez a későbbi védjeggyel szemben, mivel különösen a 2008/95 irányelv 4. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy két védjegy ütközése esetén az elsőként lajstromozott védjegyről vélelmezendő, hogy előbb teljesíti a lajstromozásához előírt feltételeket, mint a másodikként lajstromozott védjegy.

30 Egyébiránt a Fédération Cynologique Internationale ítélet (EU:C:2013:91) 49–51. pontjában szereplő megfontolások szintén megfelelően alkalmazandók a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdésére.

31 A fentiek fényében az előterjesztett kérdésre azt kell válaszolni, hogy a 2008/95 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy valamely közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata bármely harmadik személynek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

A költségekről

32 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy valamely közösségi védjegy jogosultjának a védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölések gazdasági tevékenység körében történő használata bármely harmadik személynek történő megtiltásához való kizárólagos joga kiterjed az olyan harmadik személyre, aki valamely későbbi közösségi védjegy jogosultja, anélkül hogy ezen utóbbi védjegy előzetes törlésére lenne szükség.

Aláírások